

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Uzdravenie Mk 2,13-17

Ježišovo pôsobenie začína ďaleko na severe Palestíny, v Galilei. Uprostred obyčajných ľudí, ktorí sa denne lopotia a zápasia o živobytie. Ježiš začína ďaleko od Jeruzalema, od chrámu a centra zbožnosti, v krajine, ktorú považujú za temnú. Nečudujme sa, veď je napísané: „Ľud, ktorí chodí v temnotách, uvidí veľké svetlo“ (Iz 9, 1).

Tam sa preukazuje Ježišova moc. Povoláva rybárov, uzdravuje chorých, lieči dokonca to známe „nevyliciteľné“ malomocenstvo. Porúča zlým duchom a oni počúvajú! Ako je to možné? Marek hneď v úvode svojho evanjelia odpovedá: To je počiatok evanjelia Ježiša Krista. Počiatok, ktorý sa končí ukrižovaním a zmŕtvychvstaním. Počiatok Božieho pôsobenia v ľudskom živote.

Mesto Kafarnaum už neexistuje. Ale naša predstavivosť môže zachytiť tú situáciu. Ježiš stojí na brehu mora a učí. Ľudia pozorne počúvajú. Ide ďalej okolo stánku colníka Léviho. Povoláva ho k nasledovaniu. Lévi neprosí o zmilovanie, nevolá „uzdrav ma“. Darí sa mu dobre, peniaze sa len sypú. Že ho ľudia nenávidia? To sa dá prežiť.

Ale zrazu vstane, opustí všetko a ide za Ježišom. Takú moc má Je-

žišovo povolanie. Ide do jeho domu a za ním ďalší colníci a hriešnici. To je zázrak. Zázrak odpúšťajúcej lásky, ktorý sa naplňa v obecnstve stolovania.

Je typické, že sa objavujú pochybovačné hlasy. Nie oslavné a chváliace. Človek, ktorý stojí v „bezpečnej“ vzdialenosti od takého zázraku to nechápe. Ako to, že stoluje s takými ľuďmi? Nie je to skutočne ten, o ktorom idú reči, že je žráč a pijan vína, priateľ neviestok?

A Ježiš odpovedá: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale nemocní. Neprišiel som povolávať zdravých, ale chorých.“ A to je stred, vrchol zvesti evanjelia. V tieni tohto výroku sú všetky skutočné uzdravenia telesných chorôb. Ako keby Ježiš toto robil len okrajovo. Samozrejme, veď nie je lekár v bielom plášti. Je viac. On uzdravuje celého človeka, život človeka. Utišuje pálčivosť hriechov, otvára skryté vrede ľahostajnosti, sebauspokojnosti, pýchy a krutosti. Lieči tak mocne, že pred ním nakoniec musí kapitulovať aj smrť.

„Nasleduj ma“, povedal Ježiš Lévimu. A on vstal a nasledoval Ho. A bol uzdravený.

Jiří Bassano

Iba Boh môže dať vieru,
ale Ty o nej môžeš vydať
svedectvo,
iba Boh môže dať nádej,
ale Ty môžeš vliať dôveru
svojim bratom,
iba Boh môže dať lásku,
ale Ty môžeš naučiť milovať,
iba Boh môže dať pokoj,
ale Ty môžeš rozsievať jed-
notu,
iba Boh môže dať silu,
ale Ty môžeš byť oporou,
iba Boh je cesta,
ale Ty ju môžeš ukázať ostat-
ným,
iba Boh je svetlo,
ale Ty ho môžeš zažať v
ľudských očiach,
iba Boh je život,
ale Ty môžeš v iných vzk-
riesiť túžbu žiť,
iba Boh môže spraviť to, čo je
nemožné,
ale Ty môžeš spraviť to, čo
je možné,
iba Boh si sám sebe stačí,
ale radšej sa spolieha na
TEBA!

Autor neznámy

Z o b s a h u

str. 2 David Plüss
str. 3 O deťoch
str. 4 Denník LTD

str. 5 Hľadanie advokáta
str. 6 Napísali ste nám
str. 7 Stretnutie stanovák

David Plüss

Ďalší z hudobníkov, ktorého sme od začiatku videli vytrvalo stáť na pódiu, bol David Plüss. Hral v medzinárodnej skupine, hral poobede pri nácvikoch festivalového chóru, hral večer, prosťe päť dní hral a tváril sa vždy milo. Okrem toho, že raz sa ponúkali na predaj jeho CD, sme o ňom nevedeli nič. Tak sme po festivale začali pátrať a dozvedeli sme sa niečo z internetu a niečo od Davida osobne.

David Plüss sa narodil vo Švajčiarsku a už viac ako 25 rokov pracuje ako hudobný skladateľ, klavirista a hudobný aranžér. Ako producent a hudobník sa podieľal na tvorbe viac ako 200 CD nosičov tých najrôznejších žánrov. Od detského muzikálu cez pop-rock až po klasickú hudbu. Davidova kreativita, štýl a jedinečné projekty sú vítané u nejedného renomovaného pesničkára, inštrumentalistu chóru, či herca. Napínavý, hudobne bohatý, citlivý, na vysokej úrovni – to všetko sú atribúty štýlu Davida Plüssa.

Za posledných 12 rokov bolo Davida možno počuť na jeho inštrumentálnych albumoch, ktoré možno prirovnať priam k hudobným malbám. Jeho hudba pozýva poslucháča na prechádzku pokojnou, či zádušnou galériou tónov. „Hudba je hlasom srdca“, hovorí David Plüss „a kde ho je počuť, tam nachádza svoj domov“.

Môžete sa čitateľom Ohniska trochu predstaviť?

Volám sa David, som ženatý so Silviou a máme dve deti: Janick má 12 rokov a Fabienne 6.

Slovensko ste navštívil prvýkrát?

Áno, a bol to úžasný čas!

Počas festivalu sme vás videli chváliť Pána s kapelou. Kedy ste začal hrať?

Na piano som začal hrať ako 5-ročný.

Akú úlohu hrá hudba vo vašom živote?

Hudba mi už v detstve pomáhala vyjadrovať svoje pocity, klavír bol mojím „múrom nárekov“. Všetky svoje dobré i zlé pocity som zo svojej mysle, duše a brucha preniesol cez prsty na klaviatúru. To vytvorilo akýsi neverbálny obraz seba samého – no a to robím dodnes. Hudba mi slúži aj ako komunikačný kanál môjho kresťanstva, ktorým môžem osloviť iných, no zároveň aj smerom k Bohu, ktorému týmto vyjadrujem svoju vďaku za to, že ma obdaroval.

Čo chcete svojimi piesňami a textami vyjadriť?

Hudba dokáže prekonávať hranice a spájať generácie. Moje koncerty navštevujú ľudia rôzneho veku. Popri inštrumentálnej hudbe, ktorej sa momentálne venujem najviac, sa mi sem tam podarí zložiť aj nejakú pieseň k téme, ktorou sa aktuálne zaoberám. Ak sa v tom ľudia nájdu a sú posilnení vo svojej viere, sú potešení či povzbudení – teší ma to ako autora o to viac.

Aký zbor navštevujete?

Patríme do metodistického zboru v Zofingene vo Švajčiarsku. Zbor má asi 200 členov a veľkú prácu s deťmi a mládežou. Viac si môžete pozrieť na stránke www.emk-zofingen.ch.

Čo podľa vás ľudia hľadajú v cirkvi?

Každý človek má svoje túžby. Túžby po spoločenstve, domove či pokoji. Nachvíľu sa vymaniť z kolotoča života a nechať v klude svoju dušu odpočívať – to je to, čo dnes ľudia hľadajú. Práve toto vedľa poskytnúť naše zhromaždenia. Máme možnosť „vyvetrať“ naše modlitebne a pustiť do nich čerstvý vzduch, hovoriť jazykom, ktorému ľudia rozumejú. A tu práve môže hudba zohrať významnú úlohu.

Máte nejakého obľúbeného kresťanského speváka alebo skupinu?

Je to Clemens Bittlinger, www.clemens-bittlinger.de.

A nejakú pieseň?

„Breath of Heaven“ (Dych neba) od Amy Grant.

Je v Biblii verš, ktorý máte zvlášť v obľube?

Áno, Ján 3,16: Boh tak miloval svet...

Na záver taká osobná otázka, čo rád robíte vo voľnom čase?

Rád jem a plávam.

Srdečne všetkým pozdravujem zo Švajčiarska a prajem Božie požehnanie!

David Plüss

Pre viac informácií môžete navštíviť stránky:

www.davidpluess.ch

www.emk-zofingen.ch

Pripravila redakcia

Obyčajná otázka?

Je nedeľa, krátko po bohoslužbách. Rýchlo poodkladáme spevníky, upravíme po deťoch z besiedky. Vymeníme si zopár slov. Mamičky o deťoch a o tom, čo budú variť. Muži o práci a mládežníci si možno opäť vymenia zopár obrázkov či zvonení na mobil. A potom už len rýchlo domov. Je vám to akési povedomé? Alebo ste sa nebudaj sami našli v tomto „nedeľnom“ obrázku? Nie je to trochu smutné? Mám pocit, že niekedy sme až príliš uponáhľaní a nevieme si nájsť čas na to, aby sme sa naozaj s niekým porozprávali. Tým myslím, ale naozaj porozprávali. Vieme rýchlo niečo odsúdiť či skritizovať, ale počúvať iných nám robí problém. Tak schválne: Kedy si sa naposledy niekoho opýtal, či ho niečo netrápi? Ako sa má? Alebo kedy ste niekoho pozvali na nedeľňajší obed? V čase, keď píšem tento článok som akurát chorá. Viete, ako veľmi ma potešilo, že ma prišli pozrieť ľudia zo zboru? Aj taký obyčajný telefonát má niečo do seba a určite poteší. Tak som si spomenula na spoločne strávený čas s ľuďmi z nášho zboru. V lete som naplánovala výlet do Košíc pre skupinku mládeže. Neplánované sa však skončil ako zborový výlet. Čo vôbec nefutujem. Spolu nám bolo fajn. Bolo nás okolo 30 ľudí. Boli sme na vyhliadkovej veži, spolu sme opekali a nakoniec sme boli v ZOO. Mali sme tak dostatok priestoru na rozhovory. Prišli celé rodiny s deťmi a to aj takí, ktorí kvôli práci bežne nechodia nikde. Pre mňa osobne sú takéto stretnutia dôležité, pretože ma obohacujú po všetkých stránkach. Keď pôjdete najbližšiu nedeľu na bohoslužbu, skúste sa neponáhľať. Poriadne sa okolo seba poobzerajte, či niekto niekde nestojí sám. A potom urobte zopár krokov bližšie k nemu a skúste sa ho opýtať: „Ako sa máš?“ Verte mi, vždy sa nájde niekto, kto čaká...

Kvetka Balogová

Nos topánky, ktoré budú nosiť po tebe!

Dva z najvýraznejších vonkajších vplyvov, ktoré ovplyvňujú život tvojich detí, sú hudba a televízia - a oboje neustále ohrozuje tvoje hodnoty. Mnohí nemáme ani len predstavu, čo naše deti pozerajú a počúvajú. Ako je to u vás? Božie slovo jasne uvádza 5 vecí, ktoré sme dlžní svojim deťom: poučaf ich (Dt 6,6-7), postarať sa o nich (2.Kor 12,14), vychovávať ich (Ef 6,4), držaf ich v poslušnosti (1. Tim 3,4) a milovať ich (Tít 2,4). To je výzva! Abrahámov synovec Lót urobil niekoľko chýb, ktoré ho v konečnom dôsledku pripravili o rodinu. Zastav sa na chvíľu a uč sa z nich: a/ Kládol dôraz na nesprávne veci - uprednostnil finančný úspech pred str. 3

duchovnými prioritami. b/ Zostal v zlom prostredí - myslel si, že jeho deti môžu žiť v Sodome a pritom nebyť ňou ovplyvnené. c/ Mal falošné očakávania - myslel si, že môže zmeniť Sodomu popri robení kompromisov. d/ Dával zlý príklad: myslel si, že jeho deti budú nasledovať jeho pokyny - namiesto toho nasledovali jeho životný štýl.

Ak si myslíš, že môžeš žiť podľa svetských pravidiel a pritom očakávať, že tvoje deti budú nasledovať Boha, klameš sám seba. Ty prvý nos topánky, v ktorých chceš, aby tvoje deti chodili! Pros Boha, aby ti pomohol stať sa takým rodičom, akého tvoje deti potrebujú.

„A tieto slová...nech sú v tvojom srdci...poúčaj o nich svojich synov..." (Dt 6, 6-7)

Bob Gass, Slovo na dnes, príloha k časopisu Nahlas, uverejnené s povolením.

MAJÚ DETI SVOJE MIESTO NA BOHOSLUŽBE?

Nedávno ma zaujala myšlienka o tom, že kto sa cíti v cirkvi vítaný, príde rád znova. Spoločenstvo, ktoré má pre deti široko otvorené dvere, si nemusí robiť starosti o dorast, lebo ho bude mať z týchto detí. Môžeme naše bohoslužby „upraviť“ tak, aby sa tam aj deti cítili prijaté a dôležité? Keď bol môj brat Luboš v partnerskom zbere v USA, zaujalo ho, ako pred odchodom na besiedku zavolať kazateľa deti dopredu. Ukázal im slovenskú vľajku a mapu, aby videli, odkiaľ prišiel ich hosť. Rozprával sa s nimi, modlil a potom odišli na besiedku. Odvtedy sa Luboš snaží túto „metódu“ používať aj vo svojom zbere a v niektorých našich zboroch sa vraj tiež používa...

MB

Na modlitebnej hodine boli prítomné štyri deti vo veku 8-13. Brat, ktorý modlitby viedol, ich zapojil tak, že každé dieťa, (ale aj dospelí) prečítalo jeden verš z textu, ktorý vybral pre ten večer. Je veľa možností, ako deti povzbudzovať a zapájať.

Elena T.

Treba investovať do všetkých, čo prichádzajú do Božieho domu, aj do detí. Venovať sa im, modliť sa za ne, aby sa Božie Slovo mohlo rozširovať. Musíme myslieť na budúce generácie a investovať do nich.

Pavle Kocev

V zhromaždení v Trnave majú namiesto kazateľnice nízky stôl, ale možno je to dobrý príklad, lebo k nemu majú prístup aj deti. Boží stôl je pre každého. Veľa veršov si pamätám dodnes, čo sme sa učili ako deti v nedeľnej škole.

Michal Tagaj

V minulých rokoch sme deti zapájali na bohoslužbe spevom, básňami a čítaním z Biblie. Staršie deti sme zapojili do liturgie tak, že raz v mesiaci čítali biblické oddiely.

Zdena Bassanová

TELEVÍZIA - ODMENA ALEBO TREST (I. časť)

V lete na dovolenke v Chorvátsku sme chodili každý večer na prechádzku. V meste bolo plno ľudí aj s maličkými deťmi v náručí alebo v kočíkoch. Jedno dieťa, asi 2-3 ročné sedelo v športovom kočíku a na kolenách malo malý laptop (prenosný počítač) a pozeralo na obrazovku. Obzerala som sa za nimi, či dobre vidím. Chápe, že veľa-krát ako rodičia nemáme čas a zapneme deťom rozprávku, ale tu ma to prekvapilo. To dieťa by síce večer veľa zaujímavého nebolo videlo, okrem hŕfu ľudí, jediacich žemle alebo zmrzlinu, ale aj tak. TV a počítač vyžarujú žiarenie, kazia oči atď.

Jedni známi kúpili veľký televízor. Keď sme k nim raz prišli na návštevu, ich 10-ročný syn sedel pred TV a prepínal programy. Chceli sme s ním nadviazať kontakt, alebo nepodarilo sa. Na otázky odpovedal na pol úst a stále prepínal ďalej, tak sme to nakoniec vzdali. Tento chlapec často dostane trest so zákazom pozerania TV. Je to správne?

Jednu odpoveď sme našli v knihe „Nerob si starosti, mama“ (Eberhard a Claudia Muhlan): „Pozeranie TV by nemalo byť pre dieťa nikdy odmenou a zákaz pozerania nikdy trestom. Tým pripisujeme televízii v očkách detí zbytočne veľký význam“.

Budeme radi, ak nám napíšete Vaše skúsenosti alebo názory. V téme chceme pokračovať aj v ďalších číslach.

redakcia

Ohnisko

FUTBALISTI - POZOR!!!

Pripravuje sa Európsky metodistický futbalový turnaj

Čo? Kickoff 2008
Kedy? 26 - 30. júna
Kde? vo Švajčiarsku

Ako slovenská metodistická cirkev sme pozvaní, aby sme zostavili futbalovú "osmičku" – národný tím, ktorý bude reprezentovať našu slovenskú ECM v medzinárodnom futbalovom záporení tímov z 12 krajín, kde existuje metodistická cirkev našej Centrálnnej konferencie. Seriózni záujemcovia sa musia ihneď nahlásiť u svojho kazateľa alebo u br. Milana Lorinca, ktorý im poskytne viac informácií (tel. 0903775902).

Denník z ďalekého východu

Hudobnú skupinu LTD v dňoch 26.- 28. októbra pozvali slúžiť do Michaloviec a Jenkoviec. Dvaja zo skupiny nemohli ísť kvôli chorobe a jeden kvôli práci. Brat Luboš Tagaj, šéf skupiny sa napriek tomu nevzdal a „pozbielal“ náhradníkov, s ktorými sa vydal na ďalekú cestu. Tu je niečo z ich denníka:

PIATOK

* Odchod zo Senca, 1:00, príchod 8.30 - víta nás pekný slnečný deň

* Koncert v škole - hrá 6 chlapov: bicie Michael Bruner, percusie Timo Tagaj, klávesy Miro Peregrin, basa Martin Eliáš, harmonika a spev: Palo Absolon, gitara a spev: Luboš (ja).

* Večer koncert v zbere, asi 30 ľudí, hrá aj Mark Bruner

SOBOTA

* Mark odchádza domov

* Koncert v Jenkovciach, káže Miro a Palo

* Potlesk získa Palo za najhlasnejšiu pieseň - divokú blues

NEDEĽA

* Chvály LTD, Timo hrá smutne na bongá, lebo bicie sa vrátili do CB

* Modlitebňa je takmer plná, prišli z Košíc, Slavkoviec, Kapušian.

* Kážem ako v Trnave: kto nechce hovoriť „Amen“ a „Haleluja“, kľudne môže spať.

* Bravčový guláš ukončí náš pobyt.

* Odchod o 14 h., cesta je dobrá.

* Miro nechce tankovať, za Nitrou mu vyjde benzín. Ešte že pumpa je iba 300 m od auta!

* Happy end, všetkým sa páčilo, aj účinkujúcim, aj domácim.

Zázitky jedného z náhradníkov (br. Mirka Peregrína):

Som vďačný, že sme mohli byť na východe. Pán Boh otvára nové možnosti, aj keď na začiatku boli prekážky, že viacerí zo skupiny nemohli ísť. Pán Boh nepozera na to, kto slúži, ale pozerá na srdce. V piatok sme hrali v jednej škole. Luboš cítil, že aspoň traja tam určite budú, ktorí potrebujú počuť evanjelium. To potvrdil aj jeho otec, ktorý mu doma povedal: „Zober aspoň tri Biblie.“ Vyzeralo to tak, že veľký záujem o koncert nebude, ale nakoniec z dvoch učňovských škôl prišlo asi 300 študentov. Mohli počuť evanjelium, hoci niektorí sa dosť bavili. Luboš hovoril príbeh o márnotratom synovi. Aj učiteľky prejavili záujem o podobné

akcie. Pán Boh sa priznáva k svojmu dielu aj na východe, On je všade ten istý. „Silnejší je v nás, ako ten, ktorý je vo svete...“ spieva LTD v jednej piesni. Božie slovo nezastaví odpor, Božia láska zasahuje do každej oblasti.

Café church

Koncom októbra sme v našom zbere zorganizovali „cirkevnú kaviareň“, teda café church. Najskôr som si vôbec nevedela predstaviť, ako to bude prebiehať, ale môžem povedať, že ma to celé príjemne prekvapilo.

Takže pekne po poriadku. Týždeň alebo dva pred akciou sa rozdali pozvánky, ale tie sa tu nehádzu do schránok. Tu sa ľudia pozývajú osobne = kolegov, susedov, priateľov, rodičov kamarátov svojich detí a pod. V tú nedeľu v zbere nie je klasický priebeh udalostí, ale miestnosť sa zariadi seriózne ako kaviareň, na stoloch sú obrusy, kvety, číslo stola, pri jednom stole na boku sú ukážky jedál, ktoré si ľudia objednávajú a sadnú si, kde chcú. Jedlo, čo kiwiovci volajú „brunch“, pretože je medzi raňajkami (breakfast) a obedom (lunch), servírovali členovia mládeže a v kuchyni to pripravovali sestry zo zboru. O deti sa starali v dvoch skupinách, v podstate besiedka a jasličky. Iba ticho podotýkam, že naše deti sa ani náhodou nechcú zúčastniť detských akcií.

No nesedeli sme iba tak na sucho bez hudby. Podmaz sprostredkoval seriózny kresťanský hudobník spolu so svojou kapelou, pozostávajúcou z jedného člena. Ten potom hral na basu, na klavír, čo stihol a čo sa kedy hodilo. Škoda, že neartikuloval dosť, prišli sme o väčšiu časť zvesti jeho pesničiek (čo v kresťanskej hudbe teda nie je veľmi pozitívne a žiaduce). Náš kazateľ mal krátky úvod (či skôr lanárenie, hihi) k sérii, ktorú náš zbor práve začína: Purpose driven life (na Slovensku myslím, že Život s jasným cieľom). Potom boli asi dva chválospevy v kombinácii hore uvedených hudobníkov, nášho kazateľa a pomocnej kazateľky. Ak by som to mala zhrnúť: bola to zaujímavá skúsenosť. Účasť predstavovala asi 125 ľudí (inak máme v nedeľu asi tak 30). Dokonca prišli aj ľudia, ktorí okrem svojej svadby nikdy neboli v cirkvi, a teraz odišli s pozitívnym dojmom, že aj kresťania môžu byť normálni... :) Organizácia bola „vymakaná“, bola to výborná evanjelizačná a „community outreach“ príležitosť.

z Nového Zélandu: Gabriella Kopas

Hľadanie advokáta

III. časť

(Skutočný príbeh z čias totality)

Keď sme rozmýšľali nad slovom z Kol 1, 27 „Kristus vo vás - nádej slávy“, niekto zazvonil. „Polícia“, napadlo nás. Prvý reagoval náš pes a odpovedal krátkym štekotom. Miriam uteká k oknu, aby zistila aká je situáciu. Prichádzajúci však nespúšťal ruku zo zvončeka, čo znervózňuje nás aj psa. Pes sa dal do intenzívneho štekania. Miriam oznamuje, že vonku niekto stojí, je pritlačený k bráne a nie je ho možné rozoznať. V tejto dobe už býva doma zať Mirko. Zoberie kľúče, aby otvoril bránu. Zatiaľ v podvedomí otáčame všetky stoličky smerom ku dverám a takmer bez dychu čakáme, až sa otvoria. Ludo je nervózny. „Z toho môžu byť nepríjemnosti. Mám zakázané k vám chodiť - bude im jasné, že som vám všetko prezradil.“ „Nie“ namietla Ludko. „Môžu mať so sebou psov, tí ma vystopujú, a bude to ešte horšie.“

Oči všetkých prítomných boli obrátené ku dverám. Končne sa otvárajú. Vo dverách sa objavuje Václav, milý úprimný brat, ktorý často prichádzal do nášho obecnstva. Zarazil sa, keď videl, ako všetci na neho pozeráme. Bol v rozpakoch. „Prepáčte, vidím, že prichádzam nevhod. Ja hneď pôjdem. Ale ja som totiž musel prísť,“ snaží sa vysvetliť dôvod svojho príchodu. „Dnes popoludní som sa modlil. Naraz počujem hlas, jasný, ako keď niekto z vás ku mne hovorí. Vstaň a píš: Jeremiáš 15, 20. Nevedel som naspamäť toto slovo. Otvoril som si Bibliu, a čítam: „A urobím ťa pre tento ľud pevným bronzovým múrom; keď budú bojovať, proti tebe, nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou, aby som ti pomáhal a zachraňoval ťa – znie výrok Hospodinov.“ Potom ten istý hlas pokračoval: A teraz vstaň a najbližším dopravným prostriedkom choď do Protivína a odovzdaj to Sedláčkovcom.“

Vzal som Bibliu, a šiel som smerom k stanici. Nevedel som, kedy mám nejaký spoj do Protivína. Keď som sa blížil k autobusovej zastávke, vidím autobus, nasmerovaný do Protivína. Nastúpil som, kúpil som si lístok a za niekoľko minút autobus odchádzal. Teraz som tu.“ Z vnútorného vrečka svojej bundy vytiahol malý papierik, kde bol napísaný verš: Jeremiáš 15, 20. Vstúpil do izby, a pozeral sa po prítomných. Potom sa pýta: „Kde je brat Jozef?“ „Vo väzení,“ odpovedám. „Ó, až teraz rozumiem, prečo ma Boh poveril touto úlohou.“

Toto slovo bolo pre nás všetkých veľkou posilou. Videli sme za ním Pánovu autoritu, ktorou nás podporia.

Niekoľko dní po zatvorení manžela k nám prišiel (štátny) tajomník pre cirkevné veci so svojou sekretárkou. Podala som im teplý čaj a chlieb. Tajomník mi vyjasňoval situáciu, v ktorej sa nachádzame. Manžel dostane od štátu prideleného advokáta, ktorého úlohou bude hovoriť proti nemu. Aby sme tomu predišli, musím rýchle konať. Odovzdal mi množstvo adries pražských advokátov, ktorí sú dôveryhodní. Mám jedného nájsť, aby sa ujal manželovej záležitosti. Pretože manželov plat bol okamžite zastavený, odovzdal mi tajomník peniaze, ktoré mám použiť na cestu a rôzne vybavovania. Na druhý deň som prvým vlakom išla do Prahy. Zastavila som sa na prvej adrese. Predstavila som sa a opísala som našu situáciu: „Viete, môj muž nie je zlodej, ani vrah, ani zločinec, on miluje Ježiša, chcel ľuďom pomáhať, ukázať na nový život, na zmysel života, uviesť ho na správnu cestu. Prosím, ujmite sa jeho prípadu.“ Advokát ma vypočul, súciteľne sa na mňa pozrel a povedal: „Milá pani, je mi vás veľmi ľúto, tak sme sa opäť ocitli v päťdesiatych rokoch. Zo srdca by som vám rád pomohol, ale nemôžem. Buď by som musel hovoriť proti

vášmu manželovi alebo by som okamžite stratil svoje zamestnanie.“ Odchádzam s neúspechom.

Prichádzam na ďalšiu adresu. Ale som rovnako neúspešná ako v predchádzajúcom prípade. V totalitnom režime nie je sloboda myslenia ani jednanie. Všade vládne strach a teror.

V ten deň som obišla všetky advokátske poradne, ktoré som mala zapísané na lístku. Pri poslednom rozhovore som takmer klesla vyčerpaním a únavou. Pýtala som sa, kde na tejto zemi, v tomto štáte sa dá nájsť spravodlivosť. Advokát na mňa ľútostivo pozeral. Potom povedal: „Mám priateľa v Budějovičiach, kde je váš manžel väznený. Pošlem mu list. Snažte sa s ním hovoriť osobne a mu list osobne odovzdajte.“

*Úryvok je z pripravovanej knihy Zuzany a Josefa Sedláčkových.
Záver v ďalšom čísle.*

ZÁPAS

Každý deň
musím zápasiť
o vieru a spasenie.
Láske chcem sa
vyučiť
a hriechu povedať
jasné NIE!!

Oplatí sa bojovať
o Ježiša,
Otca,
Ducha - Lásky
v srdci mať.
Ježiša chcem
verne milovať,
dnes zajtra...
A v Duchu Svätom
vždy chcem stáť.

Viliam Rác

On vie

Nepríjemné veci sa zvyčajne stávajú ešte aj v nevhodný čas. Tá moja nepríjemná vec bola, že som prišla o kabelku so všetkými osobnými vecami. Bolo to v dobe, keď som mala pre pracovné povinnosti presne naplánované, čo v ktorú hodinu budem robiť na týždeň dopredu. Nemohla som si dovoliť stratiť ani chvíľu. Teda aspoň ja som si to myslela.

Bol piatok večer a silno pršalo. Na parkovisku pred supermarketom som do kufra auta vykladala nákup. Ponáhľala som sa, ale prekážala mi kabelka. Tak som si ju položila na predné sedadlo. Myslela som na to, ako musím všetko stihnúť. Keď som chcela odviezť nákup domov, zistila som, že kabelky niet. Ostala som úplne v šoku, pretože som tam mala všetky doklady, kľúče, kreditné karty, mobil, okuliare, peniaze. Najviac ma zobralo, že budem potrebovať čas, veľa času na to, aby som dala všetko do poriadku. Mala som pocit, že sa to nedá zvládnuť.

Vďaka Pánovi bol doma manžel, ktorý mi pomohol zablokovať mobil, bankové karty, vymeniť kľúče a bezpečnostný zámok na byte. Krádež som išla zahlásiť na policajnú stanicu a tam som musela dlho čakať. Čas plynul a ja som sa modlila. Uvedomila som si, že Pán všetko riadi a dopúšťa na nás. On vie, prečo sa to všetko stalo. Čoraz jasnejšie sa mi zdalo, že možno práve preto, aby som sa zastavila a viacej času venovala Jemu. Vyslovila som prosbu, aby sa mi aspoň niečo z tej kabelky vrátilo, aj keď bolo zrejme, že také niečo nie je možné.

Bolo to možné. Nakoniec Pán dopustil, aby sa mi kabelka vrátila. Bola síce skoro prázdna, ale boli v nej doklady a kľúče. Som za to veľmi vďačná. Nielen za kabelku, ale hlavne za poučenie. A tie plánované pracovné povinnosti som nakoniec zvládla tiež. Je krásne si uvedomiť, že my si môžeme naplánovať všetko, ale posledné slovo má Boh.

Daniela Ježová

Netradičná nočná evanjelizácia

Evanjelická cirkev metodistická v Maďarsku má v rozhlase približne 1x za mesiac kresťanské polhodinové vysielanie. Bratia a sestry hovoria svedectvá, mládež máva hudobné vystúpenia a nakoniec sa zvestuje Božie slovo. V septembri bola v hlavnom meste stanová evanjelizácia, ktorá trvala týždeň. Kresťania z viacerých denominácií mali jeden cieľ: vyvýšiť Ježiša Krista, ktorý je nádejou v zjednotenej Európe. Zbory sa dohodli, že v niektorých častiach Budapešti budú otvorené kostoly aj v noci. Naši bratia a sestry z ECM sa k tomu návrhu tiež pridali a v starom meste na Kiscelliho ulici otvorili brány svojho zhromaždenia s tým, že na ulici budú okoloidúcich ponúkať čajom, zákuskami a popritom rozdávať letáky. A čo sa nestalo? Mladý brat, ktorý hovoril svedectvo v rozhlase, to zhrnul asi takto: "Stala sa nečakaná vec. Na moste cez rieku Dunaj, ktorý je najbližšie pri zhromaždení, uzavreli jeden jazdný pruh. To spôsobilo zápchu a veľa áut bolo nútených spomaliť, resp. stáť pred naším zhromaždením. Pre nás to bol zázrak. Vodičom, sediacim v autách, sme nosili zákusky a čaj a odpovedajúc na ich otázky, prečo to vlastne robíme, sme mali možnosť hovoriť o Pánovi Ježišovi a jeho zachraňujúcej láske."

E. Tagajová

PRAVDIVÁ KĽÚČENKA

Neviem, čo si predstavia ľudia, keď sa povie Rakúsko: Alpy, krásnu prírodu, luxusné obchody ...? Keď som bola v Rakúsku tretí deň a jedla chlieb, ktorého názov na sáčku bol „americký toast“, zažiadalo sa mi nášho slovenského chlebička. Chcela som si kúpiť syr na cestoviny a nenašla somani podobný. (Mala som totiž aj žalúdočné problémy, aby ste si nemysleli, že som rozmazaná!). Vzápätí ma napadlo, ako asi musí byť misionárom, ktorí idú napr. do Rumunska, Bulharska či do Indie. Určite im je ťažšie ako mne v Rakúsku. Keď bola jedna priateľka na biblickej škole v Kanade, súčasťou štúdia bola trojmesačná misia v Indii. Vraj tam veľmi schudla a raz písala domov (na Slovensko), aby jej poslali mäso, ale najlepšie že bude, keď jej pošlú celé prasa. Aby bolo jasné, ja som nebola v Rakúsku ani na misii, ani na dovolenke. Obidve by možno boli lákavou ponukou. V Rakúsku, konkrétne v meste Graz, som mala možnosť zúčastniť sa trojtýždňového kurzu nemčiny. Ráno, keď som musela ísť do školy (na kurz nemčiny!!!) som si pripomínala, že: „Každý deň je dar od Boha.“ Mám kľúčenku, na ktorej je táto veta.

Trochu som nad tým rozmýšľala. Mám rada darčeky, dary (čokoládky, ale i niečo hodnotnejšie:-). A Boh nám tiež dáva dary. Rôzne dary. Napríklad taký „deň“ je dar. Dar je niečo, čo nás poteší, prekvapí. A s týmto vedomím sa mi ľahšie kráčalo do každého dňa. V jednej úvahe som čítala, že si máme každé ráno pripomenúť toto: „Každá minúta a každý dych je darom. Život možno nie je taká party, ako si si predstavoval. Ale je drahocenný a mal by si z neho čo najviac využiť. Nečakaj, kým nejaká tragédia zmení tvoje priority“.

Každý deň je dar od Boha.

Milena Belková

WÉ-WÉÉ-WÉÉÉ

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH
A UŽITOČNÝCH WWW-STRÁNKACH.
MÔŽEŠ SEM PRISPIEŤ AJ VLASTNÝMI ODPO-
RÚČANIAM, KTORÉ ČAKÁME NA ADRESE
effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame:

www.domek.cz

...túlavý, zelený, mlsný, šikovný, útulný, to všetko sú atribúty českej web-stránky, konečne niečo pre tých, ktorým angličtina či nemčina robia problémy...

ak potrebujete nápady na workshop, besiedku či klub – je ich tu dosť, sú zadarmo a so zrozumiteľným popisom a obrázkami...

filip

STRETNUTIE BÝVALÝCH STANOVÁKOV

Názov označuje ľudí, ktorí sa v čase totality stretávali na medzidenominačných stretnutiach vo Važci. Obnovených stretnutí sa zúčastňujú aj ich rodinní príslušníci, známi a všetci, ktorí radi spievajú a zdieľajú sa o svoje zážitky na ceste viery.

Ako sme oznamovali v Ohnisku, ďalšie takéto stretnutie sa konalo v dňoch 13.-14. októbra 2007 v modlitebni ECM v Seredi. Témou bol verš: "Stíhajte pokoj a posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána."

Ďakujeme Pánovi Ježišovi, že obnovuje našu mladosť ako orol. Dokázal to aj na poslednom stretnutí bývalých stanovákov, ktoré sa konalo v Seredi. Aj vek účastníkov sa znižuje, pretože sa stretnutia môže zúčastniť každý. Tešíme sa, že aj mladí účastníci vyjadrili, že prežili obživenie vzťahu s Pánom Ježišom a novú silu kráčať za Ním. Pomohli im mnohé svedectvá, v ktorých starší bratia a sestry svedčili, ako im Božie Slovo vždy pomohlo v ťažkých situáciách a dalo im nový smer v ich živote, aj v minulom totalitnom režime. Niektorí mladí nás prosili, aby sme ich generáciu niesli na svojich modlitbách, aby to nadšenie pre Pána Ježiša Krista aj u nich vydržalo až do konca. Tiež v piesňach sme vyjadrovali svoju lásku k Pánovi a túžbu nasledovať Ho. Učili sme sa aj „telegrafické“ modlitby. Boli to krátke modlitby, ku ktorým sme boli vyzvaní, pretože nás bolo veľa a tak sme mnohí mohli jednou - dvomi vetami vyjadriť chválu a vďaka nášmu Spasiteľovi. Viacerých oslovila pieseň, ktorú spievali manželka Iljušákovci. Pieseň nielen spievali, ale mali aj v živote vyskúšanú, keď im zomrel osemročný synček. Začiatok piesne znie:

Pane mŕj, prosím ťe, pomoz mi, nenech mne utonout.
Ochraňuj života loďku mou, nenech mne zahynout.
Když přijde bouře vír, budeš v mé loďce stát, ty moře
utišíš, s tebou já plout chci dál...

Podakovanie patrí všetkým, ktorí ste sa na stretnutí zúčastnili a aj tým, ktorí prijali hostí na ubytovanie. K tomu chceme povzbudiť celú našu cirkev: „Na pohostinnosť nezabúdajte, lebo ňou niektorí, nevediac, pohostili anjelov.“ Žd 13,2

Myšlienky zo stretnutia:

Najväčším dôkazom našej lásky je nasledovať Pána Ježiša Krista. Naša nádej nie je v majetku, ale jedine v Pánovi Ježišovi. Nech nezoslabuje a nepadá naša viera. Na svete budeme mať súdeň, ale máme dúfať. (G. Pagáč)

Ďakujem tým, ktorí niesli pochodeň Kristovho svetla napriek tomu, že ho mnohí chceli uhasiť. Kto vtedy zvíťazil? Jedine JEŽIŠ. On jediný! Teraz my chceme zanechať toto dedičstvo tým, ktorí prídu po nás - toto Kristovo svetlo. (M. Brice)

Cítim tu Božiu prítomnosť, ktorá má garanciu kvality. Pán Boh hovorí skrze vás starších a Božiu prítomnosť a svetlo odovzdávate ďalej. V osobnom živote prežívam moc Božieho slova napriek tomu, že mu logicky nerozumiem, ale moje srdce sa teší! Skrze Božie slovo nám Boh prejavuje svoju lásku. Počul som teraz od vás bohatstvo Božieho slova o odpustení. (Mich 7, Iz 43,25) - Boh nám odpúšťa kvôli sebe, je to jeho rozhodnutie. Boh nespomína na naše hriechy - toto máme v KRISTU. Ak to prijmem, sme šťastní. (L. Tagaj)

ilustračné foto

Pán Ježiš si nás chce pritiahnuť k sebe. Ján 17,10: „A všetko, čo je moje, je Tvoje, Otče..."

Tento svet hovorí: „Čo je moje, do toho ťa nič!“ Aký rozdiel! Z Božieho stola nie je nič na zahodenie. (M. Iljušák)

Prečo sa my toľko natrápime a strachujeme, keď Boh sa o nás stará?? 1 Pt 5,6

Daj svoju starosť Ježišovi, On to vyrieši. Bďte, lebo váš protivník obchádza...to sú také vírusy, lietajú všade a napadajú naše mysle. My máme opásať myseľ. Aj mňa chcu napádať! Vtedy poviem: „Čo ty chceš so mnou? V mojom srdci žije Kristus!“ (Š. Klein)

Berme si príklad z Pána Ježiša, nie z farárov, z človeka...
Mladí ľudia, ak chcete byť veriaci, musíte plávať proti prúdu! (L. Ďuračka)

Pán Ježiš potvrdil zaslúbenia, dané Otcom, svojou vlastnou krvou. V ňom sú Božie zaslúbenia ÁNO (2. Kor 1,19-24). Aj v ťažkých okolnostiach platia Božie zaslúbenia. Tohto sa nikdy nevzdajme: kráčať v svätosti a v Božej čistote, nie v náboženskej, cirkevnej, ľudskej, ale v Božej čistote. Vystri sa, neboj sa, NEVZDAJ SA JEŽIŠA, neodíď od Neho, nepripodobňuj sa toľto svetu! Toto by sme mali mať ako hlboké rozhodnutie vo svojom vnútri. (J. Kremský)

pripravili Michal a Elena Tagajovi

SPRÁVY

Ekuména vo svete

Zábery katedrály v násilnej videohre

Dekan Manchesterskej katedrály nie je spokojný s ospravedlnením, ktoré vyslovila spoločnosť Sony v súvislosti s použitím vyobrazenia interiéru katedrály v násilnej videohre. „Žiadali sme firmu Sony, aby stiahla hru z predaja. Odmietli to urobiť. Žiadali sme ich, aby venovali finančný dar pre skupiny, ktoré navrhlo cirkevné spoločenstvo, ktoré sa schádza v katedrále. Aj toto odmietli.“, uviedol vo vyhlásení reverend Rogers Goven-der, dekan katedrály. Vo svojom ospravedlnení sa uvede-ná firma vyjadrila, že katedrálu už nikdy viac nepoužijú vo video-hrách. „Je jasné, že vzťah medzi cirkevným spoločenstvom a katedrálou je veľmi hlbokým osobným a duchovným vzťahom. Je zrejme, že sme sa dotkli niektorých členov spoločenstva tým, že sme použili katedrálu v našej science-fiction hre.“ povedal David Reeves, riaditeľ Európskeho oddelenia pre počítačovú zábavu fir-my Sony.

Cirkvi na Filipínach bojujú proti drogám a alkoholu

Vodcovia cirkví a cirkevných organizácií na severe Fi-

lipín spojili sily v boji proti zneužívaniu drog, alkoholu a cigariet, ktoré rozbíjajú rodiny a ohrozujú mladých ľudí. „Závislosť od alkoholu a drog sa šíri tak rýchlo, že vláda nedokáže sama zastaviť toto rastúce nebezpečenstvo.“, povedal reverend Simplicio Dang-awan junior zo Spoje-nej Kristovej cirkvi na Filipínach. Dang-awan bol sám kedysi alkoholikom a ťažkým fajčiarom, zo závislosti sa však vyliečil a neskôr získal doktorát v oblasti pastorál-neho poradenstva ľuďom s problémami závislosti.

Kresťania v Ázii opätovne prenasledovaní

Odstupujúci vodca pravoslávnych kresťanov v Hong-Kon-gu a juhovýchodnej Ázii oznámil, že kresťanov v tomto regióne postihla séria prenasledovaní. Zároveň navrhol, aby Čína povolila praktizovať svoju vieru viacerým ná-boženstvám. „Kresťania v mnohých ázijských krajinách čelia vážnemu prenasledovaniu“, povedal Metropolita Nikitas. Ako konkrétny príklad uviedol dve krajiny, keď povedal: „Zvlášť situácia v Indii a Indonézii je komplikova-ná. Kresťania boli zbití, kostoly vypálené. Musíme stáť v modlitbách.“

Ekuména vo svete 28/2007-agentúrny zdroj

OZNAMY

Smútočné oznámenie

Milí priatelia, bratři a sestry,
dne 30.10.2007 si náš Pán k sobě povolal našeho bratra
a kolegu ve službě,

faráře Miroslava Frankovského.

Zemřel tiše, ve spánku, doma.

Bratr Frankovský se narodil v roce 1919, na jaře 1951 se
oženil s manželkou Evou, s níž si letos na jaře v tichosti
připomněli 56 výročí. Vychovali jednoho syna, Pavla.

Byl farářem na několika místech - Protivín, Karlovy Vary,
Praha 2, Praha-Vršovice.

S poděkováním Pánu za dlouholetou bratrovu službu i za
jeho život

Josef Červeňák.

Vianočné koncerty

KONCERT PRE DETSKÝ DOMOV

9. december 2007, ECM Sereď, Dlhá 8 o 15 h.

VIANOČNÉ SKLADBY V PODANÍ ZVONKOHRY

15. decembra 2007, ECM Bratislava mesto,
Panenská 10 o 18 h.

VIANOČNÝ GOSPELOVÝ KONCERT

17. december 2007 o 19.00 h

Veľká sála Domu odborov - Istropolis Bratislava

Účinkujúci: The Hope Gospel Singers and Band, Young
Continentials a hostia: Katarína Hasprová, Ján Slezák, Pe-
ter Adamov a iní.

Počas večera plného rytmickej a radostnej hudby zaznejú
skladby ako „O, Happy Day“, „Joyful, Joyful“ a množstvo
známych gospelových songov.

Dary na Ohnisko:

V októbri sme prijali finančné príspevky v sume 800,-
Sk, za ktoré srdečne ďakujeme týmto darcom:

s. Pavelkovej Júlii zo Senca
br. Procházkovi Pavlovi z Banskej Bystrice
s. Struhárovej Márii z Veľkých Úľan

Ohnisko
Evanjelickej cirkvi metodistickej

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne
jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor:
redaktori:
design:
Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ